

Ἐνημερωτικό σημείωμα

Οἱ ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη» προκειμένου νά συντελέσουν, μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ, στήν πνευματική θωράκιση καί προστασία τῶν καλοπροαιρέτων καί ἀγωνιζομένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλήνων, θέτουν στήν διάθεσή τους καί τό ἀφυπνιστικό καί ἐλπιδοφόρο αὐτό τεῦχος.

Πρόκειται γιά ἐπιλεγμένα σύντομα καί ἐπίκαιρα κείμενα τοῦ ἀξιομακαρίστου ἀγωνιστοῦ Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πατρός Αὐγουστίνου Καντιώτου († 2010), πού ἀναφέρονται σέ καυτά ζητήματα Ὁρθοδοξίας, πατρίδος καί ἐξόδου ἀπό τήν δεινή ἠθική καί οἰκονομική κατάσταση πού καταντήσαμε, ἔνεκα τῆς γενικῆς ἀποστασίας καί ἀμετανοησίας μας.

Ἡ προσεκτική του μελέτη, κραυγή ἀγωνίας ἀγαπῶντος τήν Ἐκκλησίαν ποιμένος, μᾶς διαζωγραφίζει τά γενεσιουργικά αἷτια τῆς ποικίλης κρίσεως τῆς ἐποχῆς μας καί μᾶς προσφέρει λυτρωτικά καί σωτήρια φάρμακα γιά τήν θεραπεία τῶν δεινῶν μας.

Καλή μελέτη, μέ πνεῦμα μαθητείας, γιά καλή ἀνησυχία καί φιλότιμη προσπάθεια.

* * *

Τό τεῦχος αὐτό τῶν 40 σελίδων διατίθεται ἀπό τίς ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη» μόνο πρὸς 0,40 εὐρώ, γιά νά γίνει ἀπόκτημα περισσοτέρων συνανθρώπων μας, πρὸς δόξαν Θεοῦ καί ὠφέλεια ψυχῶν.

Πληροφορίες στό τηλ.: **2310212659** σέ ὄρες καταστημάτων.

+

Περιεχόμενα

Ἀλλάξαμε τὴν φυσιογνωμία τῆς Ἑλλάδος	3
Οἱ πολέμοι τοῦ χριστιανισμοῦ	6
Νά ἀγωνισθῆτε	9
Διαμάντι εἶναι ἡ πίστις μας	10
Ποῦ θεμελιώνουμε τὴν ζωὴ μας;	11
Ἦχι «Πρόοδος»	13
Μεγάλο ἔγκλημα οἱ ἐκτρώσεις	16
Προσοχὴ ἀπὸ τὴν πνευματικὴ νέκρωσι!	17
Θέλουμε ἀνόρθωσι	18
Αὐτοὶ ποὺ μᾶς κυβερνοῦν Θεὸ δέν ἔχουν	19
Κρύβεται ἀπάτη καὶ δέσμευσις	20
Ἔσχατοι χρόνοι	21
Νά προφητεύσω;	22
Τελευταῖο ὄπλο τοῦ σατανᾶ	24
Νά μετανοήσουμε καὶ νά προσπαθήσουμε	25
Τὸ σπουδαιότερο παγκόσμιον διάγγελμα	26
Ἦλοι ν' ἀκοῦμε τὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ	27
Παραπάνω ἀπ' ὅλους ὁ Χριστός	28
Διάφορα διδακτικὰ πατρὸς Αὐγουστίνου	29
Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ δύναμι τοῦ Θεοῦ	33
Δώδεκα παρά πέντε!	34

+

Ἐλλάξαμε τὴν φυσιογνωμία τῆς Ἑλλάδος

Ἦταν κάποτε ἡ Ἑλλάς ἓνα καθαρὸ ἔθνος, μιά ἀμιγῆ χώρα, μία καθαρὴ φυλὴ, **λαὸς χριστιανικός**. Εἶνε τὸ πρῶτο ἔθνος ποῦ πίστεψε στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Στὴ μικρὴ αὐτὴ εὐλογημένη γωνιά ἰδρῦθησαν οἱ πρῶτες ἐκκλησίες, καὶ ὅλοι ζοῦσαν σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μὲ ἀληθινὴ εὐγένεια, ἀπηλλαγμένοι πιά ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία.

Ἄλλὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τί ἔπαθε ἡ πατρίδα μας, ἡ ὀρθόδοξος χριστιανικὴ Ἑλλάς; **Ἀνακατευτήκαμε**. Βγήκαμε ἔξω, ταξιδέψαμε, πήγαμε σὲ ξένα κράτη, ἐπικοινωνήσαμε μὲ Εὐρωπαίους καὶ ἄλλους λαούς. Πέντε ἑκατομμύρια εἶνε οἱ Ἕλληνες ποῦ βρίσκονται σκορπισμένοι στὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος. Ἄνοιξαν ἔπειτα οἱ πόρτες τῆς Ἑλλάδος, ἤρθαν ξένοι σ' ἐμᾶς. Ἐκατομμύρια τουρίστες δεχόμαστε κάθε χρόνο ἀπ' ὄλο τὸν κόσμο. Μὲ ραδιόφωνα, τηλεοράσεις καὶ ἔντυπα μᾶς μεταδίδονται κακὲς συνήθειες καὶ ξένα ἔθιμα. Καὶ τί πάθαμε; ἀλλοιώσαμε τὸ χαρακτῆρα μας, νοθεύσαμε τὰ ἦθη μας, **χάσαμε τὴν παράδοσί μας**. Γίναμε αὐτὸ ποῦ λέει τὸ εὐαγγέλιο, «*Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν*»! Ὅλοι ἔχουμε ἐπηρεασθῆ.

Μήπως ὑπερβάλλω; Ὅπως ντύνονται –μᾶλλον γδύνονται– οἱ ξένοι, ἔτσι κ' ἐμεῖς. Κολυμποῦν ἐκεῖνοι ἀνακατεμένοι, ἀρσενικοί καὶ θηλυκοὶ μαζί στὰ μπαίν-μίξτ; τὸ ἴδιο κ' ἐμεῖς. Χορεύουν ἐκεῖνοι ἀνήθικους χορούς; τοὺς ἀκολουθοῦμε. Τραγουδοῦν ἐκεῖνοι ἔκφυλα τραγούδια; τὰ ἴδια κ' ἐμεῖς. Ποῦ εἶνε τὰ τραγούδια

+

πού ἔλεγαν οἱ πρόγονοί μας; ποῦ εἶνε τό σεμνό ντύσιμο τῶν Ἑλληνίδων; Ὅλα πλέον ἄλλαξαν. Καί ἡ γλῶσσα μας ἀκόμα κοντεύει νά χαθῆ. Ἕνας πολιτικός καυχῆθηκε, ὅτι θά κάνη τήν Ἑλλάδα Εὐρώπη. Καί κάποια κυρία εἶπε ὅτι θά κάνη τίς Ἑλληνίδες νά σκέπτονται καί νά ζοῦν σάν Ἀμερικάνες. Καί τί θά μείνη πλέον ἀπό τήν Ἑλλάδα, τά βουνά καί τά λαγκάδια; **Ὅλα τ' ἀλλάξαμε.** Τί ἔμεινε; Τό τομάρι μας μόνο. Γίναμε *«Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν»*.

Ἄν ὅμως ἔχη ἀξία ἡ Ἑλλάς, ἡ ἀξία της εἶνε ὅτι ἔχει μία δική της **φυσιογνωμία**, ἕναν ἰδιαίτερο πολιτισμό· καί ὁ πολιτισμός της εἶνε ἡ Ὁρθοδοξία. **Ἡ Ὁρθοδοξία εἶνε ἡ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος**· ἂν χάσουμε τήν Ὁρθοδοξία, χάσαμε τήν Ἑλλάδα....

Ὅλες οἱ λέξεις τοῦ Χριστοῦ μας ἔχουν ἀξία, ἀλλά ἰδιαίτερος ἡ πρώτη καί ἡ τελευταία πού εἶπε. Ἡ πρώτη λέξι πού βγήκε ἀπό τά πανάχραντα χεῖλη τοῦ Χριστοῦ μας εἶνε τό **«Μετανοεῖτε»** (Ματθ. 4, 17), καί ἡ τελευταία λέξι πού εἶπε ἐπάνω στό σταυρό εἶνε τό **«Τετέλεσται»** (Ἰωάν. 19, 30).

«Μετανοεῖτε», εἶπε ὁ Χριστός. **«Μετανοεῖτε»** ἄντρες καί γυναῖκες, κληῆρος καί λαός, μικροί καί μεγάλοι. Ὁ δρόμος πού πήραμε εἶνε λάθος. Σωστός δρόμος εἶνε μόνο ἡ ὁδός ὅπου μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός. Ξεφύγαμε, ἀπομακρυνθήκαμε, βρεθήκαμε μακριά ἀπό τίς ρίζες μας. Γίναμε Εὐρωπαῖοι, λαός ἔκφυλος, γεμᾶτος ἐλαττώματα. Ποῦ εἶνε οἱ προγονικές ἀρετές; ποῦ εἶνε ἡ εὐγένεια, ἡ σεμνότης, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐργατικότης, ἡ τιμιότης, ἡ φιλαλήθεια, ἡ συνέπεια, ἡ ἀκρίβεια;... Φύγαμε μακριά ἀπό τό Θεό. Ἕνα μᾶς ὑπολείπεται· νά μετανοήσουμε, μετάνοια καί ἐξομολόγησις.

Εἶθε ὁ Θεός νά μᾶς δώσῃ **ἕνα δάκρυ**, δάκρυ ἀπό

ἄκείνα πού ἔχουναν οἱ ἅγιοι, κι αὐτό νά γίνη Ἰορδάνης, μέσα στόν ὁποῖο θά πλύνουμε τά ἁμαρτήματά μας. Διαφορετικά, μᾶς περιμένει τσεκούρι καί φωτιά. Τό εἶπε ὁ Πρόδρομος: **Δέντρο, πού δέν κάνει καρπό, «ἐκκόπτεται καί εἰς πῦρ βάλλεται»** (Ματθ. 3, 10): **τό ἄκαρπο δέντρο τό κόβουν καί τό καῖνε. Γι' αὐτό «Μετανοεῖτε».**

Ἀγαπητοί μου! Πίστη στά θεῖα ἦταν ἀνέκαθεν ἡ πατρίδα μας. Ἡ ἀθεΐα ἐτιμωρεῖτο ὡς τό μεγαλύτερο ἔγκλημα. Ἀλλά τελευταῖα μιά μερίδα λαοῦ παρασύρθηκε ἀπό ὑλιστικές θεωρίες καί ἀποστάτησε. Τόν κίνδυνο αὐτόν εἶχε διαβλέψει ὁ ἱστορικός Παῦλος Καρολίδης καί ἐπισφραγίζοντας τήν Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους σημείωνε: «Μέγας εἶνε ὁ κίνδυνος ὁ ἐκ τοῦ κράτους τοῦ **ὑλισμοῦ** ἀπειλῶν τήν ἠθικήν ὑπόστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους». Ἐξέφραζε ὁμως καί τήν πεποίθησι, ὅτι ἡ πίστι θά νικήσῃ τήν ἀπιστία.

Μόνη ἐλπίδα ἡ ἐπάνοδος στήν πίστι! Καί πράγματι, αὐτή σῶζει κάθε φορά τό ἔθνος θαυματουργικά....

+

Οί πολέμιοι τοῦ Χριστιανισμοῦ

...Πάντοτε τό σκοτάδι θά μισῇ τό φῶς, τό ψέμα τήν ἀλήθεια, ἡ κακία τήν ἀρετή, ἡ ἀπιστία τήν πίστι. Ἄξιζει ν' ἀφήσουμε νά παρελάσουν γιά λίγο μπροστά μας συντεταγμένα τά παιδιά τῆς ἀπιστίας, οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ, καί νά διαβάσουμε στά πανώ πού ὑψώνουν τά ψεύτικα καί ἀπατηλά συνθήματά τους· ὄχι ὄλα, ἀλλά τά πλέον διακεκριμένα.

* Πρῶτα - πρῶτα ἐμφανίζονται οἱ ὑλισταί· ἰσχυροί, ρακένδυτοι, σά νά βγῆκαν μέσα ἀπό τόν τάφο. Ὑψη καί μόνο ὕλη! φωνάζουν· δέν ὑπάρχει Θεός, ἀνύπαρκτος ὁ Χριστός, μῦθος ἡ ἠθική του διδασκαλία, κατασκευάσμα καί ἡ μέλλουσα κρίσις... Δόγμα τους τό «Ἄρπαξε νά φᾶς καί κλέψε νά ἴχης». Εἶνε ἄνθρωποι πού ἀρνήθηκαν κάθε πνευματική ἀξία. Γι' αὐτό ἀκριβῶς δέν ἀξιζει ν' ἀσχοληθῆ κανείς καί πολύ μαζί τους. Μέσα σέ λίγο καιρό ἡ ἰδεολογία τους ἔδειξε πόσο κενή εἶνε.

* Πίσω ἀπό αὐτούς ἀκολουθοῦν τά παιδιά τους, οἱ μαρξισταί. Αὐτοί διακηρύττουν, ὅτι ἡ χριστιανική θρησκεία εἶνε τό ὄπιο τοῦ λαοῦ· κάτω οἱ αἰώνιοι θεοσμοί, κάτω τό Εὐαγγέλιο!... Γιά νά ἐκλείψη ἡ πίστις στό Χριστό, πού ἦταν τό μέγα ἐμπόδιο στά σχέδιά τους, δέν δίστασαν νά ἐξοντώσουν χιλιάδες Χριστιανούς.

* Κατόπιν, πότε κρυφά καί πότε φανερά, ξεπροβάλλει ἀπό τό καταχθόνιο κρησφύγετό του ὁ μασονισμός. Χωρίς νά ἐκδηλώνεται φανερά ὡς ἐχθρός τοῦ χριστιανισμοῦ, ὑπονομεύει διαρκῶς τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπάνω στά ἐρείπια τοῦ χριστιανισμοῦ περιμένει νά οἰκοδομήσῃ τή νέα παγκόσμια θρησκεία,

πού θά συμπεριλάβη ὅλες τίς θρησκευεῖς τοῦ κόσμου γιά νά κυριαρχήσῃ στή γῆ.

Ἕγλισμός - μαρξισμός - μασονισμός ἀποτελοῦν τό τρικέφαλο τέρας μέ τά πολλά κέρατα καί τά ἀναρίθμητα πλοκάμια, τό ὁποῖο γέννησε ὁ καταχθόνιος σιωνισμός πρός πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων του. Τό τέρας αὐτό εἶνε τό πιό ἐπικίνδυνο ἔκβρασμα τοῦ ἄδου.

* Ὑπερήφανα ἀκολουθοῦν ἔπειτα οἱ δῆθεν μορφωμένοι, αὐτοί πού ἰσχυρίζονται ὅτι καλλιεργοῦν τά γράμματα καί τίς τέχνες. Φοροῦν τόν μανδύα τῆς ἐπιστήμης. Παρουσιάζονται ὡς σοφοί, πού ἀπό τή μελέτη τους ἔβγαλαν τό συμπέρασμα· Καλός ὁ χριστιανισμός, ἀλλά δέν ἀρκεῖ νά σώσῃ τόν κόσμο· χρειάζεται καί συμπλήρωμα... Καί ἂν ρωτήσῃς, ποῖο εἶνε τό συμπλήρωμα, οἱ ἀπαντήσῃς τους δημιουργοῦν πραγματική σύγχυσι-βαβέλ. Ἡ «ἐπιστήμη», φωνάζουν, ἢ «τέχνη», ἢ «ποίησι», οἱ «μεγάλες ἀνακαλύψεις», ὁ «πνευματισμός». Καί οἱ ἴδιοι δέν ξέρουσιν τί θέλουσιν. Ἡ ἀλαζονεῖα τῆς ἡμιμαθείας τούς κάνει νά ἀποφαίνωνται ἀναρθρα καί ἀνόητα, σάν ἄλλη Πυθία.

* Τέλος παρελαύνουν κ' ἐκεῖνοι πού λένε, ὅτι ὁ χριστιανισμός χρησίμευσε μέν στό παρελθόν, ἀλλά τώρα πιά ξεθύμανε, δέν ἀξίζει γιά τήν ἐποχή μας, πρέπει πιά νά κηδευθῇ μετά πάσης τιμῆς γιά τίς ὑπηρεσίες πού προσέφερε, καί νά φροντίσουμε νά βροῦμε διάδοχό του, ἄξιο καί κατάλληλο γιά τήν ἐποχή μας, τήν ἐποχή τοῦ μεγάλου πολιτισμοῦ καί τῶν καταπληκτικῶν ἀνακαλύψεων....

Αὐτοί περίπου εἶνε οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ, πού μέ πάθος πολέμησαν καί πολεμοῦν τήν Ἐκκλησία καί νόμισαν ὅτι θά τή διαλύσουν καί θά ἐπικρατήσουν. Πρός ὅλους αὐτούς ἀπευθυνόμεθα καί λέμε τά ἐξῆς.

+

Ἄπιστοι, μετανοήστε! Ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ, σκεφθῆτε βαθύτερα καὶ μελετήστε προσεκτικώτερα τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ διδασκαλία του. Εἶνε ἐπικίνδυνο καὶ φοβερό νά πολεμᾶτε ΕΝΑ ΘΕΟ. «Σκληρόν πρὸς κέντρα λακτίζειν» (Πραξ. 26, 14). Δέν μπορείτε, χριστομάχοι, ν' ἀντιληφθῆτε τὴ δύναμι τοῦ Χριστοῦ; παραδειγματισθῆτε τοῦλάχιστον ἀπὸ τοὺς προκατόχους σας. Δέν ἀκοῦτε τὸν Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτη νά λέη «*Νενίκηκάς με, Ναζωραῖε*»;... Δέ βλέπετε τοὺς θλιβεροὺς τάφους, ὅπου θάφτηκαν ὅλοι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ σκουλήκια ἔφαγαν τίς σάρκες τους; Ῥίξτε ἓνα βλέμμα καὶ στὸν τάφο πού ἐτοίμαζαν αὐτοὶ γιὰ νά κηδεύσουν τὸν χριστιανισμό· παραμένει κενός, ὅπως τὸ κενὸ μνημεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀναστήθηκε ὁ Χριστός.

Ὁ χριστιανισμός, ἀγαπητοί μου, δέν εἶνε τυχαῖο πρᾶγμα, ὅπως νόμισαν οἱ ἐχθροὶ του. Ἄντλεῖ αἰωνία δύναμι ἀπὸ τὸν Θεῖο Ἰδρυτὴ του. Εἶνε ἡ μόνη πίστις πού κηρύχθηκε μέ λόγια, βεβαιώθηκε μέ θαύματα, καὶ σφραγίσθηκε μέ αἵματα. Φρουρεῖται ἀπὸ τάγματα καὶ στρατιές ἀγγέλων, καὶ κατευθύνεται ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ ἱστορία καὶ ἡ πραγματικότης δίνουν τὴν καλύτερη ἐρμηνεία τῶν ἀθανάτων λόγων· «*ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν*»· ὅποιος δηλαδή ἐναντιωθῆ στὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν αἰώνιο βράχο, θά γίνῃ κομμάτια· καὶ σ' ὅποιον αὐτός πέσῃ πάνω του, θά τὸν κἀνῃ θρύψαλα (Ματθ. 21, 44).

Αὐτά, ἀγαπητοί μου, ἔχουμε νά ποῦμε πρὸς ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεώς μας. Εἰδικῶς δέ πρὸς τοὺς τελευταίους, αὐτοὺς πού ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι «ὁ χριστιανισμός χρησίμευσε στό παρελθόν καὶ τώρα ξεθύ-

μανε», τούς παρακαλοῦμε νά κατεβοῦν ἀπό τά νεφελώματα τῶν σκέψεών τους, νά προσγειωθοῦν λίγο στήν πραγματικότητα, καί τότε θ' ἀντιληφθοῦν πόσο παραλογίζονται. Ἡ Ἐκκλησία κληρονόμησε αἰώνιο κῦρος. Εἶνε γιά τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου ὅ,τι εἶνε γιά τό σῶμα τό ψωμί, τό νερό, ὁ ἀέρας. Ὅσοι αἰῶνες κι ἄν περάσουν, δέν μπορεί ὁ ἄνθρωπος νά πῆ στόν ἀέρα ἢ στό νερό ἢ στό ψωμί «Ξεθύμανες πιά, δέ σέ χρειάζομαι». Ἔτσι καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶνε ἀπαραίτητη γιά τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου. Ἡ δύναμις καί ἡ ἀξία τῆς Ἐκκλησίας παραμένει ἀκατάλυτος καί αἰωνία. Αὐτή εἶνε τό φυτώριο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀπαραιτήτου ἀκρογωνιαίου λίθου κάθε ὠραίου καί ὑψηλοῦ οἰκοδομήματος οἰουδήποτε αἰῶνος· διότι *«Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός εἰς τούς αἰῶνας»* (Ἐβρ. 13, 8).

* * *

Νά ἀγωνισθῆτε

* Ἔχουν σύστημα οἱ ἄθεοι νά γκρεμίσουν τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό πρέπει νά εἴμαστε ἔτοιμοι νά ὑπερασπίσουμε τά ἱερά καί τά ὅσια. *Νά μὴν ἀναπαυώμεθα στό «ἔχει ὁ Θεός» καί στό «πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς»* (Ματθ. 16, 18). *Ἀσφαλῶς δέν θά σβήσῃ ἡ Ἐκκλησία· ἀλλά μπορεί νά σβήσῃ ἀπό τήν Ἑλλάδα, ὅπως ἔσβησε καί ἀπό τή Μικρά Ἀσία.* Ποῦ εἶνε ἡ Ἐκκλησία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας; ποῦ εἶνε οἱ πενήντα μητροπόλεις τῆς; ποῦ εἶνε οἱ ναοί τῆς; ποῦ εἶνε τά μοναστήρια τῆς; ποῦ εἶνε τά προσκυνήματά τῆς; ποῦ εἶνε τά λείψανά τῆς; ποῦ...; ποῦ...; ποῦ...;

+

Ἄν ἔχετε διάθεσι ν' ἀγωνιστῆτε, ὑπάρχει ἐλπίς νά νικήσωμε· ἂν δέν ἔχετε διάθεσι, θά μᾶς σαρώσῃ τό κύμα τῆς ἀπιστίας, τῆς ἀθεΐας καί ὅλων τῶν αἰρέσεων.

Ἐγώ σήμερα - αὔριο φεύγω, γέρος ἄνθρωπος εἶμαι. Ἀλλά σᾶς προειδοποιῶ καί σᾶς λέγω· Θά δῆτε πολλά δεινά στήν πατρίδα μας, φοβερώτερα ἀπό ὅ,τι εἶδαμε ἐμεῖς. Ἀλλά **ὅ,τι καί ἂν συμβῆ**, καί τά ἄστρα νά πέσουν καί τά ποτάμια νά στερέψουν καί τά πάντα νά καταστραφοῦν, **ἕνα θά μείνῃ· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος**, ὄν παῖδες ὑμνεῖτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας· ἀμήν.

* * *

Διαμάντι εἶναι ἡ πίστι μας

Μέ πόνο καί δάκρυα λέω σέ ὅλους· νά ξυπνήσουμε ἀπό τόν ὕπνο τῆς ἁμαρτίας· νά κοιτάξουμε τήν πίστι μας, τήν πίστι τῶν πατέρων μας. Γιατί θά γίνουν πολλά στόν κόσμο. Καί σπίτια θά χαθοῦν, καί ἄνθρωποι, καί ψυχές· καί τά χρήματα θά χάσουν τήν ἀξία τους –θά γίνουν πλατανόφυλλα, καί πείνα καί δυστυχία μεγάλη θά πέσῃ, πού δέν τή φαντάζεστε. Γιατί ὅλοι ἀφήσαμε τό Θεό καί φύγαμε μακριά του.

Ἄς ἀκούσουμε τόν ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, πού μᾶς συμβουλεύει καί λέει· Παιδιά μου καί ἐγγόνια μου, θά ῥθουν χρόνια δύσκολα. Μή φοβηθῆτε ὅμως. Ὅλα νά τά χάσετε, μή λυπηθῆτε. Ἐνα νά κρατήσετε. Ποιό; Τό διαμάντι· τ' ἄλλα εἶναι χαλίκια. Τά δέ χαλίκια εἶναι ὅλα τά ἐγκόσμια. Διαμάντι εἶναι **ἡ πίστις μας ἡ ὀρθόδοξος**. Ἀμαρτωλοί εἴμεθα, ἀσεβεῖς νά μή γίνουμε. Ἀμαρτάνουμε· ἀλλά νά μή φθάσουμε στό σημεῖο νά λέμε, πώς δέν ὑπάρχει Θεός, ὅπως διδάσκουν τώρα τά μικρά παιδιά δάσκαλοι κουλτουριάρηδες καί

+

ἄθεοι πού σκορπιστήκανε σ' ὅλη τήν πατρίδα μας. Ἄμαρτωλοί εἴμεθα, ἀλλά ἀσεβεῖς νά μήν εἴμεθα. Νά πιστεύουμε. Ὅλα νά τά χάσουμε, ἡ πίστις νά μείνη, νά ὑπάρχη. Δυό πράγματα μᾶς χρειάζονται, λέει ὁ ἅγιος Κοσμάς: **Χριστός καί ψυχή!** Αὐτά τά δύο, ὅλος ὁ κόσμος νά πέση ἐπάνω μας, δέν μπορεῖ νά μᾶς τά πάρη.

Ἐσεῖς, παιδιά τοῦ μαρτυρικοῦ μας ἔθνους, παιδιά τῆς Ἑλλάδος, κλειστε τ' αὐτιά σας, μήν ἀκοῦτε τούς ἀπίστους καί ἀθέους. **Κρατήστε τήν πίστι τῶν πατέρων σας....**

* Ὁ ἀετός δέν πετάει μέ μία φτερούγα. Χρειάζεται δύο φτερούγες. Ἀλλά καί ὁ κάθε χριστιανός, πού εἶνε μέλος τῆς Ἐκκλησίας, χρειάζεται τό ζευγος αὐτό τῶν πτερυγῶν. Ἡ μία πτέρυγα εἶνε **ἡ ὀρθή πίστις**. Ἡ ἄλλη πτέρυγα εἶνε **τά καλά ἔργα**. Ἀναγκαῖα ἡ πίστις, ἀλλ' ἀναγκαῖα καί τά καλά ἔργα. Χωρίς ἔργα ἡ πίστις εἶνε νεκρά. Καί τά ἔργα ὅμως χωρίς τήν πίστι δέν μποροῦν νά εἶνε ὅπως τά θέλει ὁ Κύριος. Καί γιά νά εἴμαστε ἀκριβέστεροι στή διατύπωσι, λέμε ὅτι ἡ μία πτέρυγα εἶνε ἡ **Ὁρθοδοξία** καί ἡ ἄλλη εἶνε **ἡ ὀρθοπραξία**.

Χριστιανοί μου! Ἐάν θέλουμε νά φθάσουμε σάν ἀετοί στή ὕψη τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἄς ἀποκτήσουμε τίς δύο αὐτές πτέρυγες. Ἄς πιστεύουμε ἀκραδάντως στόν Χριστό καί ἄς ζοῦμε σύμφωνα μέ τήν πίστι μας. **Ὁρθοδοξία ἀλλά καί ὀρθοπραξία.**

* * *

Ποῦ θεμελιώνουμε τήν ζωή μας;

* Ἡ ὕλη δέν εἶνε σταθερό θεμέλιο. Δικό μας θεμέλιο, πού θά μείνη ἄσειστο, νά γίνη μόνο ὁ ΚΥΡΙΟΣ.

+

«Μακάριος ὃς ἐλπίζει ἐπ’ αὐτόν» (Ψαλμ. 33, 8). Μακάριος ὅποιος ἐκτελεῖ τίς θεῖες του ἐντολές. Θά εἶνε αὐτάρκης, θά εἶνε ὁ ἐν Χριστῶ πλούσιος, ὁ ὁποῖος, χρησιμοποιοῦντας τήν ὕλη ὡς μέσο γιά ἄνωτέρους σκοπούς τοῦ πνεύματος, θά θησαυρίζη θησαυρούς ἀφθάρτους καί αἰωνίους.

* * *

** ...Ἀφήσαμε τά χωριά* δυστυχῶς καί μαζευτήκαμε στά ἀστικά κέντρα. Θά ᾿ρθη ὁμως ἡ μέρα –κ’ εἶνε κοντά–, πού θά πῆτε: ᾿νάθεμα τήν ὥρα πού φύγαμε ἀπα τά χωριά μας!... Εἶνε μιά ἁμαρτία μας αὐτή. Γίναμε ὅλοι πρωτευουσιάνοι, κι ἀφήσαμε τήν ὕπαιθρο νά ἐρημώση. Μόνο τό Πάσχα τή θυμοῦνται καί βγαίνουν. Θά ᾿ρθη ὁμως μέρα πού αὐτό θά τό πληρώσουμε. Γιατί κάθε σπιθαμή γῆς καί κάθε πέτρα τοῦ χωριοῦ ἀξίζει περισσότερο ἀπό τήν ᾿θήνα ὀλόκληρη καί τίς ἄλλες πολιτεῖες....

* * *

Λεῖπει σήμερα ἡ ζῶσα πίστι. Ἐλάχιστοι εἶνε αὐτοί πού πιστεύουν στό Θεό... Ἄν θέλουμε, ἀδελφοί μου, νά διασωθοῦμε καί νά ἐπιζήσουμε εἴτε ὡς ἄτομα εἴτε ὡς ἔθνος καί ὡς κοινωνία, πρέπει νά ἀποκτήσουμε μεγάλη πίστι, καί τότε θά διαπιστώσουμε, ὅτι *«οὐκ ἄδυνατήσκει παρά τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα»* (Λουκ. 1, 37).

+

OXI «ΠΡΟΟΔΟΣ»

* ...Στήν όμιλία αὐτή θ' ἀσχοληθοῦμε μέ μία ἄλλη λέξι, πού τόσο συχνά καί αὐτή ἀκούγεται στίς συζητήσεις τῶν ἀνθρώπων. Εἶνε ἡ λέξι **πρόοδος**.

Ἐς ἀναφέρουμε δύο - τρία παραδείγματα.

Ἡ ἐνδυμασία τῶν γυναικῶν ἄλλοτε, σύμφωνα μέ τή θεόπνευστη διδασκαλία τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἦταν σεμνή. Ἡ ἐνδυμασία σκέπαζε ὄλο τό σῶμα τῆς γυναίκα καί οἱ χριστιανές γυναῖκες μέ τή σεμνότητα, πού τίς στόλιζε ἐσωτερικῶς καί ἐξωτερικῶς, προκαλοῦσαν τό θαυμασμό καί τῶν πλέον ἀκολάστων ἀνδρῶν, πού δέν τολμοῦσαν νά τίς πειράξουν διότι ἤξεραν ὅτι θά συναντήσουν ἠρωϊκή ἀντίστασι. Ἡ γυναίκα ὑπερασπιζόταν τήν τιμή καί τήν ὑπόληψί της. Ἄλλά δυστυχῶς ἡ σεμνή ἐμφάνισι τῆς χριστιανῆς γυναίκα κατηγορήθηκε ἀπό νεώτερα πνεύματα ὡς καθυστερησι καί περιορισμός. Ἡ ἀνθρωπότητα, εἶπαν, προώδευσε καί δέν μπορεῖ νά ζῆ μέ παμπάλαιες καί καθυστερημένες ἀντιλήψεις. Ἡ πρόοδος ἐπιβάλλει τήν ἐξέλιξι καί στήν ἐνδυμασία τῆς γυναίκα. Ἡ μόδα, πού εἶνε μία διαρκῆς ἐξέλιξι καί «πρόοδος» διέταξε νά κόψουν οἱ γυναῖκες τά μαλλιά τους, πού ἦταν ἀνέκαθεν ὁ στολισμός τους, καί νά παρουσιασθοῦν μέ κόμμωσι ἀνδρική. Ἡ μόδα διέταξε οἱ γυναῖκες νά πετάξουν τά γυναικεῖα ροῦχα τους καί νά φορέσουν παντελόνια προκλητικά. Ἡ μόδα τέλος διατάζει νά πετάξουν ὄλα σχεδόν τά ροῦχα τους καί νά περπατοῦν σχεδόν γυμνές. Καί οἱ περισσότερες γυναῖκες συμμορφώνονται πρὸς τίς ἀξιώσεις αὐτές καί παρουσιάζονται ὅπως παρουσιάζονται στούς δρόμους καί στίς πλατεῖες καί στά κέντρα διασκεδάσεως. Καί ἡ γυναίκα αὐτή θεωρεῖται προοδευτική! «Πρόοδος» λοιπόν ἡ γύμνωσι!

+

Ἄλλά νά καί μία ἄλλη «πρόοδος». Σέ παλαιότερη ἐποχή λούζονταν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά ξεχωριστά οἱ ἄνδρες καί ξεχωριστά οἱ γυναῖκες. Τό νά λούζονται μαζί ἄνδρας καί γυναῖκα ἦταν σοβαρό ἠθικό παράπτωμα. Ἦλθε ὅμως τό νεώτερο πνεῦμα, πού ἐν ὀνόματι τῆς προόδου γελοιοποίησε τίς ἀντιλήψεις αὐτές, καί διέταξε ἄνδρες καί γυναῖκες νά λούζονται μαζί γυμνοί σέ θάλασσοι καί λίμνες, καί κανένας πιά δέν τολμᾷ νά διαμαρτυρηθῆ ἐναντίον τοῦ φαινομένου αὐτοῦ, διότι θά ὀνομασθῆ καθυστερημένος, ἄνθρωπος τοῦ μεσαιῶνος.

Πρόοδος τά μικτά λουτρά. Πρόοδος ὁ γυμνισμός. Πρόοδος ἀκόμη καί οἱ ἐκτρώσεις. Ἄλλοτε οἱ ἐκτρώσεις θεωροῦνταν, ὅπως καί εἶνε, ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα ἐγκλήματα. Ἐνα ἐγκλημα πού διαπράττει ὁ ἄνθρωπος ἐναντίον τῶν ἀθῶν ὑπάρξεων μόλις κάνουν τήν ἐμφάνισί τους μέσα στά σπλάχνα τῶν γυναικῶν. Ἄλλά τώρα, κυρίες πού θέλουν νά ὀνομάζονται φεμινίστριες καί ζητοῦν νά ἐλευθερώσουν τίς γυναῖκες ἀπό «προλήψεις» καί «δεισιδαιμονίες» αἰῶνων, ἐν ὀνόματι τῆς προόδου ὅπως αὐτές τήν ἐννοοῦν— περιπαίζουν τίς γυναῖκες πού γεννοῦν παιδιά. Καί κάνουν συλλαλητήρια μέσα στό κέντρο τῆς Ἀθήνας, καί κρατοῦν πινακίδες μέ τήν ἐπιγραφή «Ζήτω οἱ ἐκτρώσεις», καί φωνάζουν καί ὠροῦνται....

Ἐν ὀνόματι τῆς προόδου, ἐπιζητεῖται καί ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀλλοίωσι καί ἡ ἀπαλλοτριώσι τοῦ ἠθικοῦ καί θρησκευτικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων. Ὁ δέ νέος τρόπος ζωῆς ἔρχεται σέ σύγκρουσι ὄχι μόνο μέ τό νόμο τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά καί μέ τό φυσικό νόμο, ἀφοῦ ἀκόμη καί ἡ ὁμοφυλοφιλία στόν αἰῶνα τῆς λεγομένης προόδου ἔπαυσε νά στιγματίζεται ὡς σοβαρό παράπτωμα καί θεωρεῖται σάν κάτι τό πολύ φυσικό.

Πρόοδος λοιπόν καί ἡ ὁμοφυλοφιλία. Πρόοδος

+

καί ἡ ἀθεΐα. Πρόοδος καί ἡ ἀπιστία. Ὅλα πρόοδος. Καί ἂν κανεῖς θελήσῃ νά πολεμήσῃ τίς ἰδέες αὐτές τῆς λεγομένης προοδευτικότητος, οἱ φίλοι τῆς προοδευτικότητος αὐτῆς, πού διαθέτουν ὅλα τά μέσα τῆς μαζικῆς διαφωτίσεως (τηλεόρασι, ραδιόφωνο, ἐφημερίδες), θά τόν εἰρωνευθοῦν καί θά ποῦν· Ὅχι πιά ὅπως ξέρατε, ἀλλ' ὅπως τό ἐπιβάλλουν οἱ νέες ἀντιλήψεις. Πρέπει νά τό χωνέψετε ὅτι τό ποτάμι, ὀρμητικό καθὼς εἶνε, δέν γυρίζει πίσω....

Ἄλλ' ἂν κανεῖς ἐξετάσῃ ὅχι ἐπιπόλαια ἀλλά βαθύτερα τά πράγματα καί κυρίως δῆ τά φρικτά ἀποτελέσματα πού ἐπέφεραν οἱ λεγόμενες ἀνώτερες προοδευτικές ἰδέες, θά πεισθῇ ὅτι αὐτή ἡ πρόοδος εἶνε **ἐκφυλισμός** τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.....

* * *

* Ἔχετε ἀκούσει γιά τόν βασιλέα **Δαυῖδ**. Ἦταν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ μέ εὐγενῆ αἰσθήματα καί ἔγραψε τά ἀθάνατα τραγούδια τούς Ψαλμούς. Καί ὅμως ἔπεσε σέ δύο μεγάλα ἁμαρτήματα, φόνο καί μοιχεία, γιά τά ὁποῖα μετανόησε. Πῶς ἔγιναν αὐτά τά ἁμαρτήματα; Ἀφορμή ἦταν ἓνα βλέμμα· ἀπό αὐτό ἄναψε ὅλη αὐτή ἡ πυρκαϊά πού τόν ἔκαψε. Ἀπό τήν ταρατσα τοῦ ἀνακτόρου του εἶδε γυμνή μιὰ γυναῖκα πού ἔκανε τό λουτρό της, κ' ἐκεῖνο τό βλέμμα ἄναψε τή φωτιά. Τήν ἐπιθύμησε, σχεδίασε τό φόνο τοῦ συζύγου της, κ' ἔτσι τήν πῆρε.

Ἦ σεῖς γυναῖκες πού σᾶς παρασύρει τό ρεῦμα τῆς μόδας, ἂν σκεπτόσασταν τί κακό κάνετε στόν ἑαυτό σας καί στούς ἄλλους πού τούς σκανδαλίζετε! Ἐσύ πού βγαίνεις **γυμνή στό δρόμο**, προτιμότερο νά ἔπαιρνες ἓνα μαγκάλι κάρβουνα ἀναμμένα καί νά τά πετᾶς δεξιά κι ἀριστερά, νά καοῦν δέντρα καί σπίτια, παρά αὐτό πού κάνεις. Μέ τή γύμνια ἀνάβεις φωτιές, προκαλεῖς ἀνθρώπους ν' ἁμαρτάνουν.

+

Μεγάλο έγκλημα οί έκτρώσεις

* ...Καταπατοῦμε τό νόμο τοῦ Θεοῦ. Στά σκουπίδια ρίχνουν τά ἀθῶα ἔμβρυα πού φονεύουν. Γι' αὐτό δέ βλέπουμε προκοπή. Κατά ἕναν ὑπολογισμό στή χώρα μας γίνονται 400.000 **έκτρώσεις** τό χρόνο! Σβήνουμε ὡς λαός, διότι φύγαμε ἀπό τό Θεό. Μερικούς τύπους μόνο κρατοῦμε, ἡ οὐσία ἔφυγε. Ὁ Θεός νά μᾶς ἐλεήσει. Ὅταν ὁ Μπούς, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς, ἐπαινοῦσε κάποτε τήν Ἑλλάδα, τότε ὁ Ὁζάλ, ὁ πρωθυπουργός τῆς Τουρκίας, τοῦ εἶπε· –Ἡ Ἑλλάδα παλαιά εἶχε μιά δόξα· τώρα τί εἶνε; ἕνα γηροκομεῖο. Δῶστε μας ἄδεια καί σέ μιά βδομάδα τήν καταλαμβάνουμε... Δέν ὑπάρχουν φρουροί. Τό 1912 ἕνας Ἑλληνας πέθαινε τό πρωῖ, καί μέχρι τό βράδυ γεννιόνταν ὀχτώ παρακαλῶ· τώρα ἕνας Ἑλληνας πεθαίνει τό πρωῖ, καί μέχρι τό βράδυ μισός γεννιέται!....

Τώρα, ἐκεῖ πού φτάσαμε, συχνά οἱ γυναῖκες εἶνε ἄστοργες. Τό μεγάλο ἀμάρτημά τους εἶνε **οἱ έκτρώσεις**, πού εἶνε φόνος. Γιατροί ἐπίορκοι σφάζουν τά παιδάκια ὅπως ὁ χασάπης τά ἀρνάκια, καί πλουτίζουν. Σέ λίγο αὐτή ἡ πατρίδα δέν θά ἔχη παιδιά, θά γίνῃ γηροκομεῖο. Γυναῖκες καί κορίτσια πού μ' ἀκοῦτε, τέτοιο ἀμάρτημα μήν κάνετε στή ζωή σας· θά κολαστῆτε. Προτιμότερο νά γκρεμίσης μιά ἐκκλησία παρά νά χαλάσης ἕνα παιδί. Μεγάλο έγκλημα οἱ έκτρώσεις καί γενικῶς **ἡ ἀποφυγή τῆς τεκνογονίας**.

+

“Ένα μᾶς ἀπομένει, νά μετανοήσουμε

Νά μετανοήσουμε ὅλοι ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μας καί νά ζητήσουμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἐάν δέν μετανοήσουμε, ἔρχονται μεγάλες συμφορές στόν κόσμο. Ἄς μετανοήσουμε λοιπόν πρῶτοι ἐμεῖς οἱ κληρικοί ἄς μετανοήσουν οἱ γέροντες, οἱ ἄντρες οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά, ὅλος ὁ κόσμος. Τότε μόνο ὑπάρχει ἐλπίδα ὁ Χριστός ν’ ἀπλώσει τά χέρια του ἐπάνω στόν ἀμαρτωλό κόσμο καί νά δώσει τή συγχώρησι.

Εἶθε ὁ Θεός διά τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου νά δώσει σέ ὅλους ἐμᾶς μετάνοια, γιά νά βροῦμε **ἔλεος καί σωτηρία** ἀμήν.

* * *

Προσοχή ἀπό τήν πνευματική νέκρωσι!

* Ὁ πνευματικά νεκρός δέ βλέπει τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, δέν ἀκούει τό λόγο του, δέν κάνει ἐλεημοσύνη, δέν πατάει στήν ἐκκλησία, ἡ καρδιά του εἶνε ἄδεια.

Αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους **ὁ Κύριος τοὺς ὀνομάζει νεκρούς**. «Ἄφες τοὺς νεκρούς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς», εἶπε στό Εὐαγγέλιο (Μαθ. 8, 22). Καί γιά τόν ἄσωτο πού ἐπέστρεψε εἶπε: «νεκρός ἦν καί ἀνέζησε» (Λουκ. 15, 32). Κι ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει: Ἐσεῖς πού λατρεύατε τά εἰδῶλα ἤσασταν «νεκροί τοῖς παραπτώμασι» (Ἐφ. 2, 5). Καί ἡ Ἀποκάλυψις λέει στόν ἀμετανόητο ἀμαρτωλό: «Οἶδά σου τά ἔργα», γνωρίζω τά ἔργα σου, «ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καί νεκρός εἶ», ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς ἀλλά εἶσαι νεκρός (Ἀπ. 3, 1).

* * *

* Σήμερα, ἀδελφοί μου, ἐπικρατεῖ νέκρα. Φέρετρο ἔχουμε καί δέν τό λέμε. Νομίζει κανεὶς πὼς βαδίζει

+

μέσα σ' ένα άπέραντο νεκροταφείο μέ όστᾶ όπως στήν πεδιάδα έκείνη πού είδε ό Ίεζεκιήλ κι ό Θεός τοῦ είπε νά κηρύξη (κεφ. 37ο). Τί σημαίνει αυτό; Ότι ένα εἶν' έκείνο πού θ' αναστήση τίς νεκρές κοινωνίες: **ό λόγος τοῦ Θεοῦ**. Ποιός λόγος; ό προφητικός, ό αποστολικός, ό έλεγκτικός, πού τολμᾶ νά πῆ στον άμαρτωλό: «Εἶσαι ταλαίπωρος καί έλεεινός καί πτωχός καί τυφλός καί γυμνός» (Απ. 3, 17).

Εἶθε ό Κύριος νά μᾶς αναστήση σέ μία **νέα πνευματική ζωή** μέ πρόγραμμα τό ψαλμικό *«Διδάξω άνόμους τάς όδούς σου, καί άσεβεῖς επί σέ επιστρέψουσιν»* (Ψαλμ. 50, 15).

* * *

Θέλουμε άνόρθωσι

Η άνθρωπότης, πεσμένη στα πάθη, θέλει νά σηκωθῆ. **Άνόρθωσι ζητάει ό κόσμος**. Ποιός θά τον σηκώσει; Οί κοσμοδιορθωταί, πού προβάλλουν κατά καιρούς δικά τους «εὐαγγέλια», έξαπατοῦν. Μία εἶνε ή όδός, δέν ύπάρχει ἄλλη· εἶνε ή στενή καί τεθλιμμένη αλλά νικηφόρος όδός μέ τήν πινακίδα «όδός Γολγοθά». Εἶνε ή όδός πού εβᾶδισε ό Χριστός, καί μᾶς καλεῖ νά τήν βαδίσουμε κ' εμεῖς...

Κάτω από τά ἄστρα δέν ύπάρχει ἄλλο όνομα πού μπορεῖ νά μᾶς σώση, εκτός από τό όνομα τοῦ μόνου Σωτήρος, τοῦ μόνου Ίατροῦ, **τοῦ μόνου Άνορθωτοῦ**, τοῦ μόνου **Λυτρωτοῦ** τῆς άνθρωπότητος, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ.

* Δέν ύπάρχει **συντομότερος καί ἄσφαλέστερος δρόμος** γιά νά φτάσουμε στήν εἰρήνη καί τήν κοινωνική εὐδαιμονία από τό λόγο τοῦ Κυρίου πού συνοψίζει τά πάντα: *«Καθώς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καί ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως»* (Λουκ. 6, 31).

+

**«Αὐτοὶ πού μᾶς κυβερνοῦν
δυστυχῶς Θεό δέν ἔχουν!»**

Ἔχουμε καλό λαό, καλή πάστα. Ἄλλ' αὐτοὶ πού μᾶς κυβερνοῦν δυστυχῶς –τό λέω μέ παρρησία– Θεό δέν ἔχουν! Ψηφίζουν νόμους πού διαλύουν τήν οἰκογένεια κι ἀφήνουν τά παιδιά στό σκοτάδι. Καί ὁ λαός; Φαίνεται νά κοιμᾶται. Ἀλλά θά ῥθῃ ὥρα πού θά ζυπνήσῃ καί θά ζητήσῃ **κυβερνήτας Χριστιανούς**, νά πιστεύουν στό Εὐαγγέλιο. Τότε καί τά παιδιά θά προστατευθοῦν καί καλύτερες ἡμέρες θά δοῦμε.

Δέν ἀνήκω σέ κόμματα. Πενήντα χρόνια δουλεύω στό ἔθνος. Δύο πράγματα ἀγαπῶ τήν **Ἑλλάδα**, καί παρὰπάνω ἀπ' τήν Ἑλλάδα τό **Χριστό**. Καί θέλω τήν πατρίδα μου νά εἶνε ἄστρο φωτεινό, νά λάμπῃ, νά εἶνε ὑπόδειγμα, καί ὄχι σκύβαλο καί καταπάτημα τῶν ἐθνῶν.

* * *

* Ματαίως κοπιᾶζουν οἱ ἄθεοι. Ἡ πίστι στό Χριστό δέν ξεερρίζώνεται. **Ὁ Χριστός ζῆ καί βασιλεύει εἰς αἰῶνας αἰῶνων.**

* Ποῦ καταντήσαμε! Καί ποιοί φταῖνε; Φταῖνε ἡ μάνα, ὁ πατέρας, ὁ δάσκαλος, ὁ παπᾶς, ὁ δεσπότης, φταῖμε ὅλοι οἱ μεγαλύτεροι, πού δέ δίνουμε καλά παραδείγματα στά παιδιά μας. Φταίει προπαντός **τό κράτος**, γιατί μποροῦσε πολλά νά κάνῃ, ὅπως γίνεται ἀλλοῦ. Ἐδῶ; Ἕνα μασονικό - ἄθεο κράτος ἔχει ἀφήσει τά παιδιά νά διαφθοροῦν καί νά καταστραφοῦν. Στά ἑκατό παιδιά ζήτημα ἂν παρουσιαστῇ ἕνα πού νά μένη ἔξω ἀπό τήν ἐπήρεια τῶν δαιμονίων.

* * *

+

Κρύβεται ἀπάτη καί δέσμευσις

* Ἀναγνωρίζουμε καί δεχόμεστε τήν τεχνολογία, ἀλλά μέχρι ἑνός σημείου. Διότι πολύ συχνά τήν τεχνολογία χρησιμοποιεῖ καί ὁ διάβολος **γιά κακό σκοπό**. Καί ἔτσι θά τήν χρησιμοποιήσῃ ἰδίως στούς ἐσχάτους καιρούς (βλ. Α΄ Πέτρ., 1, 5). Καί βρισκόμεθα σέ ἐσχάτους καιρούς....

Ἀλλάζουμε ταυτότητες. Διότι δέν ἀνήκουμε πλέον στή μικρή ἀλλά ἔνδοξη πατρίδα μας, ἀλλά ἀνήκουμε στήν Ε.Ο.Κ. παρακαλῶ, πού εἶνε ἰσοπέδωσις τῶν πάντων. Ἄλλα ἔθνη, ὅπως ἡ Ἀγγλία καί ἡ Γερμανία, δέν δέχθηκαν τέτοια ταπείνωσι. Οἱ νέες ταυτότητες δέν εἶνε ὅπως οἱ παλιές ἀστυνομικές ταυτότητες. Διαγράφουν τό θρήσκευμα καί ἔχουν ἄλλες ἰδιαίτερες πληροφορίες, πού δέν μπορεῖ νά τίς δῆ κανεῖς, ἀλλά θά τίς ἐλέγξῃ ἀπό τίς Βρυξέλλες ἕνα τεράστιο κομπιούτερ. Αὐτό εἶνε σατανοκρατία. Ὅρθῶς εἶπαν οἱ Ἁγιορεῖται πατέρες καί συμφώνησα κ' ἐγώ μαζί τους, νά μὴν πάρουμε τέτοιες ταυτότητες. Κρύβεται ἀπάτη καί δέσμευσις, σκλαβιά ἠλεκτρονική....

* * *

* **Θά πέσῃ κόσκινο. Ἔρχεται ὁ ἀντίχριστος.** Τό νούμερό του, τό 666, ἔχει σημασία. Καί οἱ ταυτότητες μέ τό 666 εἶνε μέσα στό πρόγραμμα τῆς κυριαρχίας του. Μὴν πάρῃ κανεῖς τέτοια ταυτότητα. Εἶνε σημάδι τοῦ ἀντιχρίστου. Αὐτός θά σείσῃ τήν οἰκουμένη, θά κοσκινίσῃ μικρούς καί μεγάλους, καί ἄρχοντες καί ἀρχομένους, καί γυναῖκες καί ἄντρες καί παιδιά. Θά προσπαθήσῃ νά σφραγίσῃ ὅλους. Ἐμεῖς μία σφραγίδα ἔχουμε, τή σφραγίδα τοῦ ἀγίου βαπτίσματος. Θά

+

προσπαθήση ὁ ἀντίχριστος νά σφραγίσῃ τόν κόσμον μέ τή σφραγίδα τοῦ σατανᾶ. Καί τότε **μέσ' στούς χίλιους ἕνας, μόνο ἕνας**, θ' ἀντισταθῇ!

Εἶνε ὑπερβολικός ὁ λόγος μου; Δέν εἶνε. Διότι πόση ἀντίστασι δείχνουν οἱ σημερινοί Χριστιανοί ἐν συγκρίσει μέ τούς Χριστιανούς τῶν πρώτων αἰώνων; Σ' ἐκείνους τό μαχαίρι ἔβαζαν στό λαιμό γιά νά βλαστημήσουν, καί δέ βλαστημοῦσαν· οἱ σημερινοί **βλαστημοῦν χωρίς νά τούς ἀναγκάζῃ κανεῖς**. Ποιός τοῦ βάζει τό μαχαίρι στό λαιμό τοῦ ψευδοχριστιανοῦ καί βλαστημᾷ; Ἐάν λοιπόν τώρα χωρίς μαχαίρι, χωρίς διωγμό, βλαστημοῦν, φαντάσου τί θά γίνῃ ὅταν ἔλθῃ ὁ ἀντίχριστος....

* * *

Ἐσχατοὶ χρόνοι

* Τό τέλος τοῦ κόσμου λέει ὁ Χριστός ὅτι θά εἶνε «ὡσπερ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε» (Ματθ. 24, 37). Καί οἱ ἡμέρες μας εἶνε ὅπως αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε. Διότι ἔχομε ξεκλίνει, καί πρέπει νά περιμένωμε τό τέλος τοῦ Νῶε. Δέν τό λέω ἐγώ, ὁ ἐπίσκοπος Φλωρίνης ὁ δῆθεν αὐστηρός· τό λένε ἄλλα στόματα, ἔγκυρα, πολιτικῶν καί ἐπιστημόνων, ἀνδρῶν διαπρεπῶν Ἀμερικῆς καί Ῥωσίας· αὐτοί προβλέπουν, ὅτι εἴμεθα ἐγγύς θυέλλης....

Ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου κρέμεται ἀπό μία κλωστή. Κόσμε, γλέντα, διασκέδαζε, ὀργιάζε, μοίχευε, μάζεψε... Ἐπάνω ἀπό τά κεφάλια μας κρέμεται ἡ σπάθη τοῦ Δαμοκλέους. **Ἀπό μία κλωστή κρέμεται ἡ εἰρήνη· καί ἐάν αὐτή κοπῇ, οὐαί τῷ κόσμῳ.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον τόν κόσμον σου. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

+

Ζοῦμε σέ μιά ἐποχή ἀμαρτωλή, σέ μιά ἐποχή τραγική, σέ μιά ἐποχή ἀποστασίας ἀπό τόν Θεό· ζοῦμε σέ μιά ἐποχή μεγάλης διαφθορᾶς καί ἀπιστίας. Ποτέ μά ποτέ ἡ ἀνθρωπότης δέν ἐβλασφήμησε καί δέν ἐγκλημάτησε ὅπως στίς ἡμέρες μας. Ποτέ δέν ἐψεύθησαν μικροί καί μεγάλοι ὅπως ψεύδονται χυδαίως σήμερα. Ποτέ ἡ ἀνθρωπότης δέν ἐξέκλινε ἐκ τῆς τροχιάς τῆς ἠθικῆς ὅπως ἐπί τῶν ἡμερῶν μας. Οἱ ἡμέρες μας εἶνε ὅπως προφήτευσε ὁ Χριστός. Διαβάστε τό Εὐαγγέλιο, γιά νά δῆτε τί λέει· τό τέλος τοῦ κόσμου θά εἶνε «ὥσπερ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε».

Θεέ μου Θεέ μου, ὁποία ἐκπλήρωσις τῆς προφητείας!

* * *

Νά προφητεύσω;

* ...Θά δοῦμε πολλά ἄσχημα πράγματα. Μπῆκε στό ἔθνος μας καί ἰδιαιτέρως στά παιδιά μας τό μικρόβιο τῆς **ἀπιστίας** καί **ἀθεΐας**. Ἀπό μικρά τά ποτίζουν μέ τό ἀφιόνι αὐτό.

* * *

* Μαῦρες ἡμέρες ἔρχονται, ἀδελφοί μου. Ποτέ ἄλλοτε δέν ἦταν τά πράγματα τόσο σοβαρά. Ἔζησα ἡμέρες δύσκολες καί πέρασα πολλές περιπέτειες, ἀλλά ποτέ ἄλλοτε δέν ἀνησύχησα τόσο πολύ ὅσο ἀνησυχῶ τώρα. Ἔρχεται «**θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου**» (Ματθ. 24, 21).

Νά εἴμεθα ἔτοιμοι ὅλοι μας, μικροί καί μεγάλοι, νά ποῦμε ἕνα νέο ἱστορικό «ᾄξι». Τό πρῶτο «ᾄξι» τό εἶπαμε πάνω στά ψηλά βουνά τῆς Πίνδου· τό δεύτερο ἱστορικό «ᾄξι» νά βγῆ μέσα ἀπ' τήν καρδιά τῆς Ἑλλά-

+

δος μας' **νά μὴν ἀφήσουμε νά προχωρήσουν οἱ ἄθεοι καὶ ἄπιστοι.** Ἔξω ἀπό κόμματα καὶ κομματικές τοποθετήσεις! Δέν εἴμεθα ὄργανα οὐδενός κόμματος· εἴμεθα ὄργανα μόνο τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Χριστοῦ μας· καὶ αὐτά τὰ δύο κηρύττουμε καὶ διασαλπίζουμε παντοῦ ὅπου βρεθήκαμε ἐπὶ πενήντα τώρα χρόνια, τελευταίως δέ, γέρων πλέον ἐπίσκοπος, ἐδῶ στήν ἱερά μητρόπολι Φλωρίνης.

Ἐδῶ σ' αὐτή τήν ἀκρόπολι, σ' αὐτό τό μετερίζι θά σταθοῦμε καί πάλι, ἀγαπητοί μου. Ὅλοι, γύρω ἀπό τόν ἐπίσκοπο, νά δώσουμε τή μάχη χέρι μέ χέρι, στήθος μέ στήθος. Μείνετε πιστοί. **Θά δώσουμε πνευματική μάχη**· ὄχι μέ ὄπλα πυρηνικά οὔτε μέ βόμβες νετρονίου· θά δώσουμε τή μάχη **μέ ὄπλο τόν τίμιο σταυρό.** Δέν θά μπορέσουν ποτέ νά ξερριζώσουν ἀπ' τίς καρδιές μας τόν τίμιο σταυρό. Θά τόν κρατήσουμε τό σταυρό ὡς κειμήλιο, ὡς θησαυρό, ὡς ὄασι, ὡς σύμβολο ἀθανάτων ἰδεῶν. Ἔτσι θά προχωρήσουμε πρὸς τὰ ἔμπρός. Καί, εἰς πείσμα τῶν δαιμόνων τῆς κολάσεως, θά σταθοῦμε καί ὡς πρόσωπα καί ὡς οἰκογένειες καί ὡς ἔθνος καί ὡς κοινωνία. Τότε θά αἰσθανθοῦμε τή δύναμι πού ἔχει τό «ἐν τούτῳ νίκα» καί θά ψάλουμε ἀπό τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας· **«Τόν σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, καί τήν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν».**

Καί πέντε νά μείνετε, **καί ἓνας νά μείνης, μὴ ὑποστείλῃς τή σημαία τῆς πίστεως** ἀμήν.

+

Τελευταίο όπλο του σατανᾶ

Ὁ Χριστοφόρος ὁ Καλύβας, ἕνας ἐπιστήθιος φίλος μου, σπουδαία φυσιογνωμία, ἱστορική φυσιογνωμία, μοῦ ἔλεγε πρό ἐτῶν πού συζητούσαμε:

«Ρέ Αὐγουστῖνε, δέν κατάλαβες τί θά γίνη; Ὁ σατανᾶς μετεχειρίσθη ὅλα τά μέσα γιά νά διαλύση τήν Ἐκκλησία. Θά μεταχειριστῆ εἰς τούς ἔσχατους καιρούς καί ἕνα τελευταίο ὄπλο. Θά ντύση παπάδες καί δεσποτάδες πρόσωπα τῆς ἐξουσίας του· θά τούς φορέση ἐγκόλπια καί θά τούς δώση πατερίτσες. Καί διά μέσου αὐτῶν τῶν ἀρχιερέων θά διαλύση τήν Ἐκκλησία».

Ὁ σατανᾶς θά ἐμφανισθῆ μέ ράσα, μέ ἄμφια, μέ πατερίτσες καί μαστοῦνες!

* * *

Τί θά δοῦν τά μάτια μας....

Ὁ Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός πάλεψε μέ τό μεγάλο θηρίο, τόν πάπα, πού τόσα χρόνια βασανίζει τόν κόσμο. Καί τώρα στά χρόνια μας –τί θά δοῦνε τά ματάκια μας..., προτιμότερο νά μᾶς πάρη ὁ Θεός ἀπό τόν κόσμο τοῦτο, παρά νά δοῦμε τίς κακές ἡμέρες πού ἔρχονται– κακά σημάδια ἔχομε. Ἄς γλεντᾶνε, ἄς διασκεδάζουν, ἄς βγάζουν τά μάτια τους ἔρχεται ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ. Χειρότερη ἀπό ἐκείνη πού ζήσαμε τό 1940. Θυμᾶστε τήν πείνα, θυμᾶστε τή δυστυχία, θυμᾶστε τή σκλαβιά; Θυμᾶστε αὐτά πού ζήσαμε ὅλοι ὅσοι μείναμε πιστοί στήν πατρίδα καί τήν Ἐκκλησία; Ἔρχονται πάλι τέτοιες ἡμέρες.

+

Θεολόγοι, παπάδες, δεσποτάδες, πατριαρχάδες
 μᾶς λένε νά πᾶμε νά προσκυνήσουμε τόν πάπα. Πέ-
 φτουμε ἀπό τό θρόνο, μᾶ τόν πάπα δέν τόν προσκυνᾶ-
 με....

* * *

Νά μετανοήσουμε καί νά προσπαθήσουμε

Ἐπὶ ἤρξαν, ὅπως γνωρίζουμε, δύο πλούσιες πόλεις
 πού τίς ἔλεξαν **Σόδομα καί Γόμορρα. Ἄπ' ὅλα εἶχαν,
 Θεό δέν εἶχαν.** Ἡ ζωὴ τους ἦταν γλέντι καί ὄργια,
 ζοῦσαν σάν τά σκυλιά καί χειρότερα. Καί μιά μέρα ὁ
 οὐρανός ἔβρεξε φωτιά καί θειάφι καί τούς ἔκαψε (βλ.
 Γέν. κεφ. 19ο). Μετά ἔγινε σεισμός, ὁ τόπος βούλιαξε
 καί σκεπάστηκε ἀπό νερά. Αὐτή εἶναι ἡ Νεκρά Θά-
 λασσα. Ψαράκι δέν ζῆ μέσα σ' αὐτήν. Ἐκεῖ ἦταν τά
 Σόδομα καί Γόμορρα.

Ἐ, ἀδελφοί μου, Σόδομα καί Γόμορρα γίναμε, καί
 χειρότερα! Τό εἶχε πεῖ ὁ Χριστός· θά ῥθουν μέρες κα-
 τηραμένες σάν τά Σόδομα καί Γόμορρα (βλ. Ματθ. 10,
 15). Ποιός ἀκούει! Τί περιμένουμε λοιπόν; Σήμερα -
 αὔριο μεγάλο κακό θά γίνῃ στόν κόσμο. **Ὁ Θεός νά
 μᾶς λυπηθῇ** καί νά μᾶς σώσῃ χάρις στά ἀθῶα παιδά-
 κια.

Νά μετανοήσουμε καί νά προσπαθήσουμε. Καί ἐκ-
 κλησία νά πηγαίνουμε, καί προσευχή νά κάνουμε, καί
 νηστεία νά τηροῦμε, καί τά ἀντρόγυνα νά ζοῦν τίμια,
 καί τό στόμα μας νά εἶναι καθαρό καί τά χέρια μας
 καθαρὰ καί τά πόδια μας καθαρὰ, καί τά μάτια μας δα-
 κρυσμένα, κι ἡ καρδιά μας στό Θεό, γιά νά μᾶς ἐλεή-
 σῃ ὁ Χριστός διά πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
 καί τῶν ἁγίων ἀποστόλων· ἀμήν.

* * *

+

Τό σπουδαιότερο παγκόσμιο διάγγελμα

«Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα», πού ἀργότερα θά ἐπαναληφθῇ μέ τήν συμπλήρωσι «αὐτοῦ ἀκούεται» (Ματθ. 3, 17· 17, 5). Τό οὐράνιο αὐτό διάγγελμα μᾶς δείχνει, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶνε ὁ μόνος ἀσφαλῆς ὁδηγός μας.

Παρακαλῶ, ἀδελφοί μου, νά μοῦ πῆτε εἰλικρινά· ποιόν ἔχετε **ὁδηγό** στήν προσωπική σας ζωή; Ὡ ἐάν θέταμε ὁδηγό μας τό Χριστό! Καί ἀλλοίμονο ἐάν θέτουμε ὅποιονδήποτε ἄλλο ὡς ὁδηγό. Ὁ Χριστός εἶπε· **«Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή»** (Ἰωάν. 14, 6). Ἀδιάψευστα λόγια διά μέσου τῶν αἰώνων. Ἐάν ὁ Χριστός γινόταν ὁ ὁδηγός τοῦ ἀτόμου, τῆς οἰκογενείας, τῆς κοινωνίας, τοῦ ἔθνους, τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου, ὦ ποία εὐλογία! παράδεισος θά γινόταν αὐτός ὁ κόσμος.

Τώρα ἔχουμε **ἄλλους ὁδηγούς**, ἐπιγείους «θεούς», πού τούς ἔχουμε μυθοποιήσει, γιά νά μᾶς διαψεύσουν μετά ἀπό λίγο παταγωδῶς. Καί γι' αὐτό, ἀντί εὐλογία ἔχουμε κατάρρα, διάλυσι τῶν πάντων καί χάος.

Εἶθε ὁ Κύριος νά μᾶς χαρίσῃ τήν **εὐλογία** του γιά νά ὑμνοῦμε καί δοξάζουμε τό ὄνομά του, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

+

Όλοι ν' ἀκοῦμε τή φωνή τοῦ Θεοῦ

Ἀκοῦμε ἄραγε τή φωνή τοῦ Θεοῦ; Μιά προφητεία τῆς Καινῆς Διαθήκης λέει, ὅτι θά ῥθοῦν χρόνια κατηραμένα, πού οἱ ἄνθρωποι θά φράξουν τ' αὐτιά τους μέ βουλοκέρι νά μήν ἀκοῦνε τά λόγια τοῦ Θεοῦ καί θά τ' ἀνοίξουν ν' ἀκοῦνε τά λόγια τοῦ διαβόλου (βλ. Β' Τιμ. 4, 3-4). Δέ βλέπετε τί γίνεται κάθε νύχτα μέ τήν τηλεόρασι; Ἔχουμε τή χειρότερη τηλεόρασι· κάνει μεγάλη ζημιά σέ μικρούς καί μεγάλους....

Πρὶν διακόσα χρόνια πέρασε ἀπό τήν πατρίδα μας ἕνας ἅγιος καί προφήτης, ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, καί τί εἶπε; Ὅτι ὁ διάβολος θά βρῆ ἕνα κουτί καί μ' αὐτό θά τρελλάνη τήν ἀνθρωπότητα. Προφήτευσε τί κακό θά κάνη ἢ τηλεόρασι. Γι' αὐτό σᾶς προτρέπω· Κλειστε τίς τηλεοράσεις, βγάλτε τό διάβολο μέσ' ἀπ' τό σπίτι σας!

Στούς ταπεινούς καί καθαρούς ἀναπαύεται καί ἐμφανίζεται ὁ Θεός καί αὐτούς εὐλογεῖ. Προφητεύω· θά πέση πείνα, πείνα μεγάλη, αὐτοί πού μαζεύτηκαν στίς πόλεις, κ' ἔχουν μισθό, καί δέν τούς φτάνουν τά λεφτά, καί ζητᾶνε ἀξήσεις, καί κάνουν ἀπεργίες, θά πεινάσουν. Ὅσα χρήματα καί νά ἔχη τό κράτος, θά τελειώσουν· κι ὁ Ὀλυμπος νά ἔτανε χρυσάφι, θά τόν τρώγαμε. Σέ ἄλλες χῶρες οἱ φοιτηταί ἐργάζονται, δέν κάνουν ἔρωτα στό δρόμο ὅπως οἱ δικοί μας. Ἐ λοιπόν, θά πέση πείνα. Καί θά σβήσουν ὅλα τά χιλιάδες ἐπαγγέλματα. Τά πιό εὐλογημένα, πού θά μείνουν, ποιά εἶνε; ὁ γεωργός, ὁ βοσκός, καί ὁ ψαράς.

* * *

+

Παραπάνω απ' όλους εἶνε ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ

...Ὁ Χριστός εἶνε ὁ Βασιλεύς τῶν βασιλευόντων καί Κύριος τῶν κυριευόντων. Ὁ Χριστός ὡς πρὸς τὴ δύναμι καὶ τὸ μεγαλεῖο εἶνε ἀσύγκριτος. Ὁ Χριστός χωρὶς στρατό, χωρὶς ὅπλα, νίκησε καὶ ἴδρυσε τὴν πῖο μεγάλη βασιλεία τοῦ κόσμου, τὴν Ἐκκλησία του, τῆς ὁποίας οὐκ ἔσται τέλος.

Στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ εἴμαστε ὅλοι ὅσοι βαπτισθήκαμε στό ὄνομά του καὶ ἀπό τό ὄνομά του ὀνομαζόμαστε χριστιανοί. Ὡς χριστιανοί πρέπει νά ἔχουμε σάν πρότυπο στή ζωὴ μας τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Καθώς, δηλαδή, ἔζησε ὁ Χριστός, ἔτσι πρέπει κ' ἐμεῖς νά ζοῦμε. Στά ἴχνη του πρέπει νά βαδίζουμε. Ἄγιος ὁ Χριστός; Ἄγιοι κ' ἐμεῖς. Δίκαιος ὁ Χριστός; Δίκαια πρέπει νά ζοῦμε κ' ἐμεῖς. Ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος ὁ Χριστός; Ἐλεήμονες καὶ φιλόανθρωποι πρέπει νά εἴμαστε κ' ἐμεῖς. Ἀγάπησε ὁ Χριστός τόν ἄνθρωπο καὶ ἀπό τό σταυρό συγχώρησε τούς ἐχθρούς του πού τόν σταύρωσαν; Κ' ἐμεῖς ἄς συγχωροῦμε τούς ἐχθρούς μας. Κήρυξε τὴν ἀλήθεια ὁ Χριστός; Κ' ἐμεῖς ἄς εἴμαστε ἔτοιμοι παντοῦ καὶ πάντοτε νά κηρύττουμε τὴν ἀλήθεια, ἔστω κι ἂν κινδυνεύουμε νά σταυρωθοῦμε.

Καί τώρα ἄς ρωτήσουμε· Ζοῦμε καθὼς θέλει ὁ Χριστός; Μιμούμεθα τό Χριστό στήν ἀρετή; Δυστυχῶς, καθὼς φωνάζει ἡ σκληρὴ πραγματικότητα, οἱ περισσότεροι ζοῦμε ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι ἔζησε ὁ Χριστός. Τό ὄνομα μόνο ἔχουμε τοῦ χριστιανοῦ, ἀλλά ἡ ζωὴ μας εἶνε ἀντιχριστιανική, εἰδωλολατρική....

* * *

+

Διάφορα διδακτικά π. Αύγουστίνου

* Όσο αξίζει ένας άνθρωπος, δέν αξίζει ολόκληρο τό σύμπαν.

* Δέν θά τιμωρηθῆ μόνο αὐτός πού κάνει τό κακό· θά τιμωρηθῆ καί αὐτός πού δέν κάνει τό καλό... Πόσα καλά μπορούσαμε νά κάνουμε σ' αὐτό τόν κόσμο καί δέν τά κάναμε!

* * *

* Ένας κυρίως εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης ὅλων, ὁ Θεός... Ὁ Θεός ἐγκατέστησε τόν ἄνθρωπο σ' αὐτή τή γῆ σάν ἄλλον ἐνοικιαστή! ...Μένουμε ἕνα μικρό διάστημα καί ἔπειτα ἀναχωροῦμε. Εἴμαστε προσωρινοί....

Ένα μόνο καθῆκον ἔχουμε ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, νά λέμε ἀπό τά βᾶθη τῆς καρδιᾶς μας· Κύριε, σ' εὐχαριστοῦμε.

* * *

* Αἴτιος τῶν κακῶν δέν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλά ὁ ἄνθρωπος, πού ξέφυγε ἀπό τήν τροχιά του καί ὑφίσταται τίς θλιβερές συνέπειες τῶν ἐνεργειῶν καί τῶν πράξε-
ῶν του...

Πίσω ἀπό τά παράξενα καί τά ἀλλόκοτα πού συμβαίνουν ὑπάρχει τό μυστηριῶδες σχέδιο τῆς θείας προνοίας πού κυβερνᾷ καί κατευθύνει τά πάντα.

* Όταν ἡ ἀγάπη πού κήρυξε ὁ Χριστός, ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον, ἐφαρμόζεται στήν καθημερινή ζωή εἶναι ἱκανή νά λύση καί τά δυσκολότερα προβλήματα καί νά φυτεύση τόν παράδεισο στήν γῆ.

Στόν αἰῶνα μας, αἰῶνα ἀπιστίας καί ὑλισμοῦ, **οἰ-**

+

σεις είναι οι εκκλησίες μας, στίς πόλεις και στά χωριά μας. Όάσεις ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν ἱερεῖς εὐλαβεῖς, γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ.

* * *

* Ὁ μόνος ἀσφαλῆς λόγος εἶναι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μόνο ὁ δικός του λόγος εἶναι ὁ κατά πάντα ἀληθινός καί βέβαιος. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ - τοῦ Χριστοῦ μας λάμπει σάν τόν ἥλιο καί φωτίζει, ῥέει σάν ποταμός καί δροσίζει, κάνει θαύματα, ἀνασταίνει νεκρούς· εἶναι λόγος παντοδύναμος... Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἕκατό τοῖς ἕκατό ἀληθινός, **«ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι»** (Ἰωάν. 17, 17). Ὑποχρέωσί μας, νά τόν ἀκοῦμε, νά τόν διαβάζουμε, νά τόν ἐφαρμόζουμε, νά τόν κηρύττουμε.

* ...Ὅσοι πιστεύουν ὅτι ὁ Χριστός εἶνε Θεός, αὐτοί ἔχουν θεμέλιο. Ἔτσι εἶνε ἡ πίστι στό Χριστό, εἶνε κάτι θεμελιῶδες, ἀπαραίτητο. Γι' αὐτό καί δέν μπορεῖ νά κλονισθῇ ἡ Ἐκκλησία, διότι στηρίζεται σ' αὐτό τό βράχο. Κι ἂν ἀκόμη ὁ διάβολος ἐπιστρατεύσῃ ὅλες τίς δυνάμεις του, δέν μπορεῖ νά κλονίσῃ τήν Ἐκκλησία, διότι αὐτή ἔχει θεμέλιο τό Χριστό.

* Σήμερα ἡ πίστις λιγοστεύει. Θά ῥθῃ μέρα, λέει ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, πού λίγοι θά πιστεύουν. Μέ τούς λίγους αὐτούς νά εἴμαστε κ' ἐμεῖς. **Κοντά στό Χριστό, κοντά στούς ἁγίους!** Νά δώσουμε τή μεγάλη μάχη, νά νικήσουμε τό διάβολο.

* Κρατοῦμε τό Εὐαγγέλιο καί τήν ἱερά Παράδοσι, ὡς μοναδικές πηγές τῆς πίστεώς μας.

* Νά μὴν εἴστε δειλοί Χριστιανοί· νά εἴστε μαχητικοί.

+

* Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς μας εἶνε ὁ ἑαυτὸς μας.

* Ἡ ἐκκοπή τοῦ ἰδίου θελήματος λογίζεται μαρτύριο.

* Στά τελευταῖα χρόνια, ἰδίως στήν πατρίδα μας, σχήματι μὲν εἴμεθα Χριστιανοί, ἀλλά πράγματι ἔχουμε εἰδωλολατρία, φοβερὰ εἰδωλολατρία.

* Πολλές φορές, ἀγαπητοί μου, ἐρωτῶ τὸν ἑαυτό μου, ἐρωτῶ καὶ τοὺς ἄλλους· **εἶμαστε Χριστιανοί;** Δυστυχῶς, ἀγαπητοί μου, μέ τά χεῖλη εἶμαστε Χριστιανοί... Θά εἶμαστε πράγματι Χριστιανοί, ἐάν τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου...

* * *

* Ζοῦμε ὅλοι ὡς ὑπνοβάται. Κοιμούμεθα ἐπάνω σ' ἓνα ἠφαίστειο..., καὶ μιά μέρα θά ἐκτραγή... Ἄς ξυπνήσουμε καὶ ἄς γρηγοροῦμε... ἀποβάλλοντες τά πάθη καὶ τίς κακίες, πού εἶναι προσκολλημένες στήν ὑπαρξί μας.

* * *

* Ὁ ὕπνος τῆς ἁμαρτίας εἶναι ἡ τελεία ἀναισθησία καὶ ἀδιαφορία γιά τά πνευματικά ζητήματα...

Ἐπάρχει στή φύσι ὁ ὕπνος πού ξυπνᾷς· ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ὕπνος πού δέν ξυπνᾷς. Εἶναι μιά φοβερή ἀσθένεια πού τήν προκαλεῖ ἡ μῦγα τσετσέ. Ἄμα σέ τσιμπήσῃ, σέ πιάνει ὕπνος θανατηφόρος μέχρι πού πεθαίνεις πλέον. Ἀνατριχιάζετε πού τ' ἀκοῦτε; Ν' ἀνατριχιάζετε ὅμως περισσότερο γιά τὸν θανατηφόρο ὕπνο πού προξενεῖ ἡ ἁμαρτία. Γι' αὐτόν λέει ὁ προφήτης· Κύριε, «*φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον...*» (Ψαλμ. 12, 4).

* Ἡρωας ἀντιστάσεως εἶνε αὐτὸς πού πολεμεῖ καὶ

+

νικᾷ τό κακό μέσα στό στίβο τῆς καρδιάς, ἐκεῖ πού διεξάγονται οἱ σφοδρότερες μάχες.

* Ἄπιστία καί ἀρετή δέν μποροῦν νά συνυπάρξουν, ὅπως δέν συνυπάρχει τό φῶς μέ τό σκοτάδι... Ἡ Εὐρώπη ἀποστάτησε καί δρέπει τούς καρπούς τῆς κοινωνικῆς κακοδαιμονίας....

* Ἀγαπητοί μου· ὡς Χριστιανοί ἄς βγάλουμε ἀπό τήν ψυχή μας τό βρωμερό ροῦχο τῆς ἀμαρτίας μας. Ἄς τρέξουμε στά ἱερά ἐξομολογητήρια νά πλύνουμε τόν ἑαυτό μας στό πλυντήριο τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καί ἄς καθαρίσουμε τόν ἑαυτό μας, τόν «ἔσω ἄνθρωπον» (Ῥωμ. 7, 22. Β΄ Κορ. 4, 16. Ἐφ. 3, 16)....

* Τό δένδρο τό φυσικό, γιά νά ζωογονηθῆ, ἔχει ἀνάγκη ἀπό πότισμα καί κλάδεμα. **Τό δένδρο τῆς χριστιανοσύνης, γιά νά ζωντανέψη, νά βγάλῃ ἀνθούς καρπούς καί φύλλα, ἔχει ἀνάγκη δύο πραγμάτων· ἀπό τά δάκρυα τῶν μετανοούντων, ὅλων τῶν μετανοούντων, καί ἀπό τά αἵματα τῶν μαρτύρων.**

**«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς»**

+

Πάνω απ' όλα ή δύναμι τοῦ Θεοῦ

* ...**Ἀπό τήν ψυχή τῶν Ἑλλήνων ἀναβλύζουν ἀε-
νάως δυνάμεις.** Ποιές δυνάμεις κρατοῦν ὄρθια τήν Ἑλ-
λάδα πάνω στά ἱστορικά της βράχια; ή γεωγραφική
της θέσι; τά ὄπλα της; ή ἀνδρεία τῶν παιδιῶν της; τό
ἔνδοξο παρελθόν της; ή προστασία τῶν συμμάχων
της; Ἔχουν κι αὐτά σημασία. Μά πάνω απ' ὄλ' αὐτά
εἶνε **ή δύναμι τοῦ Θεοῦ**, πού δέν ἀφήνει τό μικρό αὐτό
ἔθνος νά ἐξαφανιστῇ. Ἐπιτρέπει ἐκεῖνος θύελλες καί
καταιγίδες, γιά νά τό ἀναδείξῃ ἀκόμη μιά φορά καί νά
καταισχύνῃ ὄσους μισοῦν τήν ἀλήθεια καί τό φῶς.

Ἡ Ἑλλάδα δέ θά καταστραφῇ. Ἔχει σημαία τό
σταυρό, πηδάλιο τό Εὐαγγέλιο, πυξίδα τήν ἀγνή της
συνείδησι, ἄγκυρα τήν ἐλπίδα, πολικό ἀστέρα τίς θυ-
σίες τῶν ἀναριθμῶν μαρτύρων, κυβερνήτη τό Χρι-
στό. Ὁ Κύριος εἶνε μαζί της. Ὅταν φαίνεται νά κατα-
ποντίζεται, Ἐκεῖνος ἐκτείνει τόν βραχίονά του τόν ἰ-
σχυρό καί μᾶς ἐμψυχώνει φωνάζοντας «*Ἑλληνας,
θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μή φοβεῖσθε*», καί μᾶς σῶζει. Μᾶς
σῶζει θαυματουργικά. Ὅλη ή ἱστορία τοῦ ἔθνους μας
εἶνε ἓνα θαῦμα. «*Τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σύ
εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια (μόνος)*»! (Ψαλμ. 76, 14-
15). **Ὁ Χριστός σῶζει τήν πατρίδα.**

Ἀδελφοί! Τό πλοῖο τῆς Ἑλλάδος ἐξακολουθεῖ νά
κλυδωνίζεται. Μέσα σ' αὐτό εἴμαστε ὅλοι. Τέτοιες ὄ-
ρες ποιός θά μείνῃ ἀναίσθητος; Ὅταν τό πλοῖο κινδυ-
νεύει, ἀπό τόν πλοίαρχο μέχρι τόν τελευταῖο ναύτη ὅ-
λοι ἀγωνίζονται γιά τή σωτηρία του. **Ὅλοι ἄς κοπιά-
σουμε, ἄς ἀγρυπνήσουμε** γιά τήν πατρίδα. Ταυτοχρό-
νως νά χρησιμοποιοῦμε τόν **ἀσύρματο τῆς προσευχῆς**
μέ τό σῆμα **«Κύριε, σῶσόν με!»**.

+

ΔΩΔΕΚΑ ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ!

«*Μετανοείτε*» (Ματθ. 4, 17)

Πιστός λαός περιμένει από μᾶς κήρυγμα, ἀλλά τί νά πῶ καί τί νά λαλήσω; Σήμερα, ἀγαπητοί μου, δέν χρειάζονται κηρύγματα· **χρειάζονται δάκρυα**. Ζοῦμε στήν πιό σκοτεινή περίοδο τῆς ἀνθρωπότητος. Ἔρχεται - ἦρθε ὁ ἀντίχριστος! Τά βήματά του γιγαντιαῖα, ἡ φωνή του βραχνή, οἱ κήρυκές του πολλοί.

Σημεῖα πολλά παρουσιάζονται· σημεῖα «ἐν ἡλίῳ» (Λουκ. 21, 25) μέ καύσωνες, σημεῖα στή θάλασσα, σημεῖα σέ ποταμούς, σημεῖα στά ἔγκατα τοῦ πλανήτη μέ τρομερούς σεισμούς. Καί τό 666 σημεῖο εἶνε. Δέν εἶνε τυχαῖα γεγονότα αὐτά· εἶνε προειδοποιήσεις γιά τό τέλος.

Ἄλλά περισσότερο ἀπό αὐτά ἐγώ βλέπω κάτι ἄλλο. Βλέπω ἐκεῖνο πού προέβλεψε ὁ ἀπόστολος Παῦλος (βλ. Β΄ Τιμ. 3, 1-5). Καί τό σημεῖο αὐτό εἶνε **ἡ ἠθική διαφθορά**. Δέν θά κάνω ἐπισκόπησι τῆς παγκοσμίου κονίστρας· θά περιορισθῶ στή μικρή αὐτή γωνιά πού κατοικοῦμε. Ἄς ρίξουμε μιά ματιά στήν Ἑλλάδα τήν πατρίδα μας· μᾶς ἐνδιαφέρει ὁ οἶκος μας, ὅπου βρίσκονται οἱ τάφοι τῶν προγόνων μας.

* * *

Τί ἦταν ἄλλοτε ἡ Ἑλλάς; Ἄστρο φωτεινό, πού ἔλαμπε μέ τίς ἐπιστῆμες καί τίς ἀρετές τῶν παιδιῶν της. Τί ἦταν παρακαλῶ τό 1821, ὅταν ἐκεῖνοι οἱ ἥρωες φώναζαν «Ἐλευθερία ἢ θάνατος»; Τί ἦταν τό 1940, ὅταν ἐκεῖνοι οἱ ἥρωες θάμπωσαν τήν ἀνθρωπότητα μέ

+

τό «Όχι»; **Τί ἦταν τότε ἡ Ἑλλάς, καί τί εἶνε σήμερα;** Σήμερα εἶνε ἓνα ἄστρο πού σβήνει, ψυχορραγεῖ, –ὁ Θεός νά φυλάξῃ– ἐξαλείφεται!

Πολλά εἶνε τά σημεῖα τῆς καταπτώσεως. Ἀπό παράδειγμα πρὸς μίμησιν γίναμε παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν μ' αὐτά πού μᾶς συμβαίνουν. Δέ λέμε ὑπερβολές. Ἄν ρίξουμε μιά ματιά, θά δοῦμε τά σημεῖα τῆς παρακμῆς. Ποιά εἶνε αὐτά; **Ἰδοῦ μερικές συγκρίσεις.**

* Ἄλλοτε, πού δέν ὑπῆρχαν σχολεῖα καί πανεπιστήμια κ' οἱ Ἕλληνες δέν κατοικοῦσαν σέ μέγαρα ἀλλά σέ καλύβες, ἐκεῖ στίς καλύβες κατοικοῦσαν ἄγγελοι, ἐνῶ τώρα στά μέγαρα τί κατοικοῦν;... Τότε ὑπῆρχε σέβας στό Θεό. *«Ἀρχή σοφίας φόβος Κυρίου»* (Ψαλμ. 110, 10). Ἄνεφεραν τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μας, τῆς Παναγίας, τῶν ἁγίων μέ δέος καί δάκρυα. Δέν ὑπῆρχε κανεῖς βλάσφημος, δέν ἀκουγόταν οὔτε μία **βλασφημία**. Τώρα; Ὅπου σταθῆς, ἀκοῦς φρικτές βλασφημίες ἀπό μικρούς καί μεγάλους.

Κ' εἶνε μικρό κακό ἡ βλασφημία; **Κολοσσαῖο ἀμάρτημα.** Βλαστημᾶς; οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηρίο, οὔτε ζῷο, οὔτε σατανᾶς εἶσαι· ὁ σατανᾶς δέ βλαστημάει, τρέμει ἐμπρὸς στό Θεό. Καί ὅμως ἡ χώρα μας ἔχει ρεκόρ στίς βλαστήμιες. Τρομερό σημεῖο γιά τήν πατρίδα μας, πού οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι κατεδίκασαν τό Σωκράτη μέ τήν ὑπόνοια ὅτι δέν σέβεται τούς θεούς.

* Ἄλλο σημεῖο συγκρίσεως εἶνε **ὁ ἐκκλησιασμός.** Οἱ πρόγονοί μας δέν ἔλειπαν ἀπό τήν ἐκκλησία. *«Ὡς ἀγαπητά τά σκηνώματά σου, Κύριε, τῶν δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ καί ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τάς αὐλάς τοῦ Κυρίου»* (Ψαλμ. 83, 1-3). Ἦταν ὅλοι στό ναό, πλὴν ἀσθενῶν καί γερόντων. Στήν τουρκοκρατία, πού δέν χτυποῦσαν καμπάνες, καί χωρὶς αὐτές ὅλοι ἦταν ἐκεῖ.

Μέ καμπάνες τώρα, πού ἀκούγονται χιλιόμετρα μακριά, οί Ἕλληνες δέν ἐκκλησιάζονται. «Στοῦ κουφοῦ τήν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα».

Ἄπό τούς ἑκατό Χριστιανούς δύο μόνο ἐκκλησιάζονται. Οἱ ἐνενηνταοχτώ πού εἶνε; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ρωτῆστε **τά κέντρα τῆς διαθορᾶς**, πού φύτρωσαν σάν μανιτάρια στόν ἀγρό μας κ' εἶνε γεμᾶτα μέχρι τίς πρωινές ὥρες. Ἔτσι ἐκφυλίζεται ἡ νεολαία μας καί γι' αὐτό ἀπουσιάζουν ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Χθές ἕνας γέροντας ἐνενηνταπέντε ἐτῶν μοῦ εἶπε τό ἐξῆς. Κάποτε ὁ πατέρας μου δέν πῆγε Κυριακή στόν ἐκκλησία, κι ὁ παπποῦς μου τόν ἐπέπληξε· – Γιατί δέν ἦρθες; –Νά, εἶμαι ἄρρωστος..., προσπάθησε νά δικαιολογηθῆ. Τήν ἄλλη Κυριακή τά ἴδια. Τότε ὁ παπποῦς τοῦ εἶπε· –Θά φύγης ἀπό τό σπίτι· **ἀλειτούργητο ἄνθρωπο δέν θέλω ἐδῶ μέσα!** Τόν ἔδιωξε.

* Τρίτο σημεῖο εἶνε **ἡ οἰκογένεια**. *«Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι καί ἡ κοίτη ἀμίαντος»* (Ἐβρ. 13, 4). Ἄλλοτε κάθε σπίτι ἦταν καί μία ἐκκλησία. Γάλλος περιηγητής τόν καιρό τοῦ '21 ἔφτασε μέχρι τά ὄρεινά τοῦ Μόριᾶ καί φιλοξενήθηκε σέ μία καλύβα. Καρέκλα νά καθίσουν δέν εἶχαν, ὅταν ὅμως νύχτωσε, ὁ πατέρας (μέ ἑφτά παιδιά) λέει· –Γονατίστε. Γονάτισαν ὅλοι καί ἄρχισαν προσευχή. Ἐνας εἶπε τό *«Βασιλεῦ οὐράνιε»*, ἄλλος τό *«Ἅγιος ὁ Θεός...»*, ὁ μικρός ἔλεγε τό *«Κύριε ἐλέησον...»*, ὁ μεγαλύτερος τό *«Πάτερ ἡμῶν»*, ἄλλος τό *«Πιστεύω»* κ.λπ.. Τέλος εἰρηνικοί κι ἀδελφωμένοι πῆγαν γιά ὕπνο. Τότε ὁ ξένος σκέφτηκε· –Νά γιατί αὐτός ὁ τόπος ἀντέχει. Οἰκογένεια πού τά μέλη της προσεύχονται, διάβολος δέν τήν ἀγγίζει.

**«Πέφτω κάνω τό σταυρό μου,
ἄγγελο ἔχω στό πλευρό μου...».**

+

Δεΐξτε μου τώρα σπίτια πού προσεύχονται οἰκογενειακῶς. Σπάνιο πράγμα σήμερα.

* Ἕνα ἄλλο σημεῖο καταπτώσεως εἶνε **τά διαζύγια**. Παλαιότερα διαζύγιο δέν ὑπῆρχε, μόνο τό φτυάρι τοῦ νεκροθάφτη χῶριζε τό ἀντρόγυνο. Τώρα, μέ τούς νόμους πού ψήφισε ἡ Βουλή (αὐτόματο, συναινετικό διαζύγιο, ἀποποινικοποίησις τῆς μοιχείας κ.ἄ.), ἀνοίξε μεγάλη πόρτα στήν ἁμαρτία. Τά δικαστήρια εἶνε πλέον φάμπρικες πού βγάζουν διαζύγια. Στήν Ἀθήνα τά διαζύγια, ἀπό μηδέν πού ἦταν, ἔφτασαν τριάντα τοῖς ἑκατό (30%)· μέσα στοὺς τρεῖς γάμους ὁ ἕνας διαλύεται!

Ἀλλάξαμε καί τό λεξιλόγιο. Πρῶτα ἡ ἀνδροχωρίστρα ἦταν ἀπαράδεκτη, τήν ὠνόμαζαν πόρνη. Τώρα ἡ πόρνη λέγεται «φιλενάδα». Ὁ ἄντρας πού χῶριζε τή γυναῖκα του καί πήγαινε μέ ἄλλη λεγόταν μοιχός. Τώρα αὐτός πού ἀλλάζει γυναῖκες θεωρεῖται ἀξιοζήλευτος, «λεβέντης»! Ζῆ κανεῖς ἀναιδέστατα ἐνώπιον πάντων καί ἐπευφημεῖται ἀπό πλήθη λαοῦ πού τόν ραίνει μέ ἄνθη. Πῶς ἄλλαξε τό γένος μας!

Αὐτά τά λέω ἔξω ἀπό κόμματα. Δέν ἀνήκω σέ κόμματα. **Λέω τήν ἀλήθεια σέ ὅλους**, πρὸς τά ἄνω καί πρὸς τά κάτω.

* Θέλετε κι ἄλλο σημεῖο; ὦ, ἐδῶ τώρα, μέ συγχωρεῖτε, θά σᾶς πικράνω. Διότι καί ἐδῶ μέσα πολλοί εἶστε δολοφόνοι! –Δολοφόνοι ἐμεῖς; θά πῆτε, πού ἐρχόμαστε στήν ἐκκλησία κι ἀνάβουμε κεράκι κι ἀκοῦμε κηρύγματα καί κάνουμε τά χρέη μας, ἐμεῖς δολοφόνοι; Ναι δολοφόνοι! Ποιοί καί πόσοι εἶνε δολοφόνοι; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ρωτῆστε τή στατιστική ὑπηρεσία καί θά σᾶς πῆ, ὅτι κάθε χρόνο μέ τίς **ἐκτρώσεις** σφάζονται 400.000 ἔμβρυα - ἄνθρωποι! Γι' αὐτό ἔχουμε τά λι-

γώτερα παιδιά στά Βαλκάνια καί ή Τουρκία θά μᾶς πνίξη. Πρῶτα σέ ἑκατό θανάτους εἶχαμε διακόσες - τριακόσες γεννήσεις. Τώρα οἱ Ἑλληνίδες δέν γεννοῦν. Ρωτᾶς πόσα παιδιά ἔχουν καί σοῦ λένε στερεοτύπως· δύο, δύο, δύο... Οἱ γεννήσεις εἶνε λιγώτερες ἀπό τούς θανάτους. Τό ἔθνος σβήνει. Αὐτό εἶνε ἔγκλημα, σωστή γενοκτονία.

Ἄρκοῦν αὐτά πού σᾶς εἶπα γιά νά γίνῃ σύγκρισις. Ἐγώ θεωρῶ τήν **ἠθική σῆψι** ὡς τό μεγαλύτερο σημεῖο τῶν καιρῶν. Τήν προφήτευσε ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας· *«Ἐν ἐσχάταις ἡμέραις... ἔσονται οἱ ἄνθρωποι φίλαιοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ...ἀνόσιοι, ...διάβολοι, ἀκρατεῖς, ...φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι... »* (Β΄ Τιμ. 3, 1-5).

Κι ὅλα αὐτά διότι **λησμονήσαμε τό Θεό**. Καί ὄχι μόνο τόν λησμονήσαμε, ἀλλά καί τόν βλασφημήσαμε καί τόν σταυρώσαμε. Καί τώρα σκότος· κρίσις πολιτική, κρίσις στρατιωτική, κρίσις οἰκονομική, κρίσις ἐμπορική, κρίσις ἐκπαιδευτική, κρίσις μεγάλη. Ἴδου τό ἀποτέλεσμα· ἡ Ἑλλάς ἔφτασε σέ ἀδιέξοδο.

* * *

Τί θά γίνῃ; δέν ὑπάρχει διέξοδος; Ὑπάρχει! Πῶς μπορεῖ νά λάμψη πάλι στήν Ἑλλάδα τό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, τό φῶς τοῦ Χριστοῦ μας;

Μία λέξις! δέ χρειάζονται πολλά λόγια. Ὡς ἂν μέ βοηθοῦσε Πνεῦμα ἅγιο, αὐτή ἡ λέξις νά φυτευθῇ στήν καρδιά μου καί στίς καρδιές ὄλων σας! Εἶνε αὐτό πού λέει τό εὐαγγέλιο, ἡ πρώτη λέξις πού κήρυξε ὁ Χριστός· **«Μετανοεῖτε»** (Ματθ. 4, 17). Τίποτε ἄλλο δέν χρειάζεται. Μετανοεῖτε, Ἑλληνας! Μετανοεῖτε γοεῖς, πάψτε νά ἐγκληματῆτε· μετανοεῖτε ἐκπαιδευτι-

+

κοί, ἐπιστρέψτε στίς ρίζες τῆς παιδείας μας· μετανοεῖτε δικασταί, μετανοεῖτε στρατιωτικοί, μετανοεῖτε βουλευταί, μετανοεῖτε ὑπουργοί καί πρωθυπουργοί καί πρόεδροι δημοκρατίας.

Ἡ ὥρα εἶνε δώδεκα παρά πέντε. Μικρή διορία ἔχουμε. Ἐάν μετανοήσουμε, ἡ Ἑλλάς θά γίνῃ πάλι ἄστρο καί ἥλιος. Ἐάν ἐξακολουθήσουμε νά κλείνουμε τά αὐτιά στή φωνή τοῦ Χριστοῦ, τότε σταματῶ – δέν ἔχω καρδιά νά μιλήσω· τότε περιμένετε **μεγάλα δεινά!** ἔρχεται ὀργή Θεοῦ. Δέν προχωρῶ περισσότερο, ἀλλά ταπεινά παρακαλῶ· Παναγία Δέσποινα, πού τόσες φορές προστάτευσες τό ἔθνος μας, ἅγιε Δημήτριε μυροβλύτα, ἅγιε Γεώργιε τροπαιοφόρε, ἄγγελοι καί ἀρχάγγελοι, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό ἐλεηθῆναι καί σωθῆναι ἡμᾶς· ἀμήν.

* * *

* Καί ἐγώ διακηρύττω ἀπό τή θέσι αὐτή· **Ἄγιος Ἰησοῦς Χριστός ζῆ καί βασιλεύει**, εἰς πείσμα τῶν ἀθέων καί τῶν ἀπίστων, πού κι αὐτοί μιά μέρα θά κάμψουν τό γόνυ μπροστά του καί θά ὁμολογήσουν· **«Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός· ἀμήν»** (Φιλ. 2, 11).

* ...Ὡς ἐπίσκοπος σᾶς εὐλογῶ. Εὐλογῶ τά σπίτια σας, τίς οικογένειές σας, τίς ἐργασίες σας, καί εὐχομαι ὁ Θεός διά πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου νά εἶνε πάντα μαζί σας· ἀμήν.

+

(1907-2010)

Ἐπίκαιρα βιβλία
τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Αὐγουστίνου
τῶν ἐκδόσεων «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ».

1. Πνευματικά σαλπίσματα Ὁρθοδόξου ζω-
ῆς καί ὁμολογίας, σελ. 344	8 εὐρώ
2. Ἐμπνευσμένα κηρύγματα πατερικῆς
πνοῆς, σελ. 424	10 εὐρώ
3. Σωτήρια Μηνύματα, σελ. 136	4 εὐρώ
4. Σαλπίσματα Μετανοίας, σελ. 128	4 εὐρώ
5. Προφητικοί λόγοι ἀφυπνίσεως, σελ. 128	4 εὐρώ

* * *

Πληροφορίες στό τηλ. 2310212659,
σέ ὧρες καταστημάτων

+